

ANONYMITETEN

Nedanstående text, som står under **Inledning**, är utdrag från boken "ANONYMA ALKOHOLISTER BLIR MYNDIGT – AA:s första tjugo år". Utdragen, som ligger som underlag, handlar enbart om diskussioner angående anonymiteten. I bokens förord i mars 1967, skriver Bill att "blir myndigt" avser att vi helt enkelt har nått en punkt i livet då vi måste ta vuxenansvar, så gott vi förmår. För att kunna göra detta måste vi lita på oss själva – och på Gud.

I slutet av boken skriver Bill: "Inom AA har vi två diktatorer som vi har nytta av och som hjälper oss att växa. Den ena är guden Alkohol som aldrig finns längre bort än på armlängds avstånd. Och den andra är Ljusets Gud, som härskar över hela mänskligheten."

- "Lev som jag lär," säger Gud till oss.
- "Om du inte gör som Gud vill dödar jag dig!" säger guden Alkohol.

Anonymiteten är det viktigaste i AA. Den är tryggheten och grunden och utan anonymiteten skulle inte AA finnas. Därför lägger vi in anonymiteten som ett utskottsarbete under Servicekonferensen. Materialet är hämtat från boken "AA blir myndigt" samt genomläsning av skriften "Att förstå anonymiteten" som finns på AA:s hemsida.

ANONYM (kommer från gr. ανωνυμία sv. "Utan namn", från början "Utan lag") och innebär att den personliga identiteten eller annan identifieringsinformation om personen inte är känd för någon.

Anonym betyder bl.a.: okänd, onämnd, hemlig; opersonlig, omärklig, oigenkänd, obemärkt
Grundvalen betyder bl.a.: grund, fundament, underlag, bas, hörnsten, stöd, stöttepelare
Wikipedia

Anonymiteten - Frågor att diskutera i utskotten

- *Vad betyder den personliga anonymiteten?*
- *Vad betyder den offentliga anonymiteten?*
- *Vad betyder anonymiteten för mig/oss som personer och för AA som helhet?*
- *Vad betyder anonymiteten för din hemmagrupp och hur behandlar ni den?*
- *Hur behandlar ni anonymiteten i era hemmagrupper?*
- *Hur hanterar vi varandra när vi märker att anonymiteten bryts? När någon ställer sig på barriaderna och går ut med namn och bild och pratar om AA?*
- *Diskutera anonymitetens andliga grund.*
- *Diskutera anonymiteten som den verkliga ödmjukheten.*
- *Hur tar DU Ditt personliga ansvar gällande anonymiteten?*
- *Hur hjälper vi varandra att se vårt eget ego och längtan efter personlig vinning och samtidigt värna om vår gemenskaps relationer till omgivningen?*
- *Tradition 12: Anonymiteten är den andliga grundvalen för våra Traditioner och påminner oss ständigt om att sätta princip framför person."*
Diskutera hur vi behöver göra i våra grupper för att tydliggöra denna viktiga princip.

Villighet att ge upp våra personliga ambitioner och önskemål för det gemensamma säkerhet och välgång. På samma sätt som offer innebär överlevnad för den enskilde innebär det enighet och överlevnad för gruppen och för AA:s hela gemenskap.

Vad är anonymitet? Varför tror vi att den är det viktigaste enskilda skyddet som AA någonsin kan få? Varför är anonymiteten den viktigaste symbolen för personlig uppoffring, den andliga nyckeln till alla våra Traditioner och hela vårt sätt att leva?

Inledning

Åren innan boken "Anonyma Alkoholister" gavs ut hade vi inget namn.... Med liten majoritet blev beslutet att kalla vår bok "Vägen ut" ..... En av våra första medlemmar utan grupp ... hittade exakt tolv böcker som redan hade titeln "Vägen ut".... Därför blev "Anonyma Alkoholister" vårt nästa val. AA-traditionen – hur den växte fram s. 54–55.

"Gud är inte främmande för anonymitet och visar sig ofta i mänskliga angelägenheter i form av "tur", "slump" eller "sammanträffanden". Om anonymiteten, lite av en slump, blev den andliga grundvalen för våra traditioner, kanske Gud agerade anonymt för vår sak." Dagliga Reflexioner 25 november

Faran av publicitet

Personer som symboliserar strävanden och idéer fyller ett djupt känt mänskligt behov. Vi i AA har inget att invända mot detta. Men vi måste nyktert acceptera det faktum att publicitet kan vara farligt. Särskilt för oss.

Tolv Steg och Tolv Traditioner, s. 158

”Som tillfrisknande alkoholist måste jag anstränga mig att tillämpa AA-programmets principer, som grundar sig på ärlighet, sanning och ödmjukhet. När jag drack försökte jag alltid hamna i rampljuset. Nu när jag är medveten om mina misstag och min tidigare brist på heder, skulle det inte vara ärligt om jag sökte berömmelse ens med det goda syftet att föra fram AA:s budskap om tillfrisknande. Är inte den publicitet som rör AA-gemenskapen och de underverk den åstadkommer värd mycket mer? Låt människorna runt omkring själva se de förändringar AA har åstadkommit i oss! De utgör bättre rekommendationer för AA-gemenskapen än några jag skulle kunna ge.”

Dagliga Reflexioner 26 november

När AA verkligen leds av de Tolv Traditionerna kan vi inte splittras av politik, religion, pengar eller av någon eller några som försöker ta chansen att bli de som bestämmer. När vi ser AA:s anonymitet för vad den verkligen är förstår vi också, att om ingen av oss uppträder offentligt kan ingen heller utnyttja AA för personlig vinning, det är säkert. Vem kan någonsin göra en sammanställning av allt elände som vi alkoholister haft och vem kan uppskatta den lättnad och glädje som nykterheten ger oss?

Sid. 44 AA BLIR MYNDIGT

Berättande av en anonym talesman här kallad Mr. Grassroots.

”Traditionerna finns fortfarande i mina tankar. Jag såg var och en av dem som en övning i ödmjukhet som kan träna oss för dagligt AA-arbete och skydda oss från oss själva. Om ingen av oss uppträder offentligt kan ingen heller utnyttja AA för personlig vinning, det är en sak som är säker. För första gången såg jag AA:s anonymitet för vad den verkligen var. Det är inte bara något som skall skydda alkoholisten från skam och brännmärkning - det viktigaste syftet är i själva verket att hindra våra dåraktiga egon att förblindas i jakten på pengar och offentlig ryktbarhet på AA:s bekostnad. Det betyder offer av personer och grupper för AA:s bästa. Just då beslutade jag mig för att lära mig de Tolv Traditionerna utantill, som jag tidigare lärt mig de Tolv Stegen. Om alla AA-medlemmar gjorde detsamma och verkligen tog till sig dessa principer skulle vi fyllon kunna hålla ihop för alltid,” sade Mr. Grassroot och fortsatte sin berättelse.

- ”Jag tittade på när den stora hallen i Kiel Auditorium fylldes. Tusentals av mina nya vänner strömmade in för att vara med i det avslutande mötet. Jag såg en glimt av fader Ed när han satte sig tillrätta i en stol på andra sidan gången. Det var en underbar påminnelse om vårt morgonmöte, som hade handlat om den andliga delen av vårt program.

På det mötet hände det något med mig som jag aldrig kommer att glömma.

Jag har alltid haft en del fördomar mot präster och kyrkor och deras syn på Gud.

- ”Men när dessa två talade gick det sakta upp för mig att de flesta andliga principer inom AA kommer från kyrkans folk. Utan präster hade det aldrig funnits något AA. Medan jag hade ägnat mig åt mina fördomar mot religion hade Fader Ed och Dr Sam gjort vad de förmått för vår skull. Det var en helt ny insikt. Plötsligt insåg jag att det var hög tid för mig att älska dem på samma sätt som de älskade mig och resten av mina likar,” berättade Mr. Grassroot.

Sid. 136. Bill skriver:

En stor del av det politiska, ekonomiska och religiösa livet i vår värld är beroende av offentligt ledarskap. Vi inom AA ifrågasätter inte detta. Men vi måste inse att det är farligt att befinna sig i offentlighetens ljus, speciellt farligt för oss. Många av oss har varit oansvariga, temperamentsfulla marknadsförare, och att tänka sig en sammanslutning, som till största delen består av marknadsförare, var skrämmande. Vi insåg, att vi måste utöva självbehärskning. Hur denna behärskning lönade sig är intressant att titta på. Det har resulterat i mer positiv publicitet för Anonyma Alkoholister än vad vi någonsin kunnat få genom alla AA:s skickliga och begåvade pressagenter. Uppenbarligen måste AA publicera sig någonstans, så vi bestämde oss för att det vore mycket bättre, om vi lät våra vänner sköta om detta åt oss. Och det har de gjort i en häpnadsväckande omfattning. Veteranerna bland pressfolket, vältränade tvivlare som de är, har gett allt för att föra ut AA:s budskap. För dem är vi någonting mer än en källa att ösa bra reportage ur; på nästan alla håll och kanter har männen och kvinnorna inom massmedia blivit våra vänner. I början kunde de inte förstå, att vi inte ville ha personlig publicitet. De var uppriktigt förbluffade över att vi insisterade på anonymitet. Men snart fattade de galoppen. Detta var något unikt - en sammanslutning som sa sig vilja publicera sina principer och sitt arbete, men inte sina enskilda medlemmar. Massmedia sympatiserade med denna attityd, och dessa vänner har alltsedan dess rapporterat om AA med en entusiasm, som inte ens våra största eldsjälar inom AA kan leva upp till.

Det fanns faktiskt en period, när amerikanska massmedia ansåg att anonymiteten var bättre för oss, än vad några av våra egna medlemmar gjorde.

Enligt vår uppfattning beror vår gemenskaps hela framtid på denna vitala princip. Om vi fortsätter att fyllas med anonymitetens anda och omsätter den i praktiken, kan ingenting förgöra oss. Om vi glömmer bort denna princip, kommer locket på Pandoras ask att öppnas och då är de onda andarna lösa ibland oss – andarna Pengar, Makt och Prestige. Besatta av dessa onda andar kan det mycket väl hända att vi går under. Själv är jag innerligt övertygad om att detta aldrig kommer att inträffa. Ingen annan AA-princip förtjänar mer ingående studier och tillämpning än denna. Jag är säker på att AA:s anonymitet är nyckeln till vår överlevnad i det långa loppet. Den andliga innebörden av anonymiteten är offer. Eftersom AA:s Tolv Traditioner upprepade gånger ber oss att överge personliga begär för allas bästa, förstår vi att offerviljan, som symboliseras väl av anonymiteten, är grunden för alla dessa Traditioner. Det är AA:s visade vilja att offra, som ger människor förtröstan om vår framtid.

Sid. 141. "Hur anonym bör en AA-medlem vara?" Vår expansion gjorde klart att vi inte kunde vara ett hemligt sällskap. Men det stod lika klart att vi inte kunde vara en vaudeville-teater heller. Att hitta en säker väg mellan dessa två ytterligheter tog lång tid.

I regel ville nykomlingen, att hans familj omedelbart skulle få veta vad han försökte göra. Han ville också berätta för andra, som hade försökt att hjälpa honom: läkare, präst eller nära vänner. När han fick tillräckligt självförtroende, kände han, att det var dags att förklara den nya livsstilen för sin arbetsgivare eller sina affärsbekanta. När det öppnade sig möjligheter att vara hjälpsam, tyckte han att det var lätt att prata om AA med nästan vem som helst. Dessa lågmälda avslöjanden hjälpte honom att komma över rädslan för alkoholens stigma och att sprida nyheten om AA:s existens i samhället. Många män och kvinnor har kommit till AA efter ett sådant samtal. Även om detta inte sker strikt i enlighet med anonymitetsprincipen, är denna typ av kommunikation ändå förenlig med dess anda. Mun-till-mun-metoden för att informera människor om AA hade sina begränsningar. Våra första utflykter i offentligheten tog fullkomligen andan ur oss. Cleveland's "*Plain Dealer*" skrev artiklar om oss som ökade

stadens medlemsantal i AA från några dussin till hundratals - över en natt. När den här tidvattenvågen av offentligt erkännande svepte in, insåg vi att den skulle kunna ge omätliga konsekvenser - goda och dåliga. Allt berodde på hur vi hanterade den. Vi kunde helt enkelt inte ta risken att låta medlemmar agera som självutnämnda frälsare och representera AA inför allmänheten. Driften att marknadsföra verksamheten kunde bli vår undergång. Om bara en enda sådan person skulle bli full på allmän plats eller lockades att använda AA:s namn för sina egna syften, skulle skadorna kanske vara permanenta. Det fanns bara ett sätt att hantera anonymiteten - **100 procents anonymitet**. Här måste principerna komma före personligheterna, utan undantag.

Dessa erfarenheter lärde oss att anonymitet är den verkliga ödmjukheten. Den är en allt genomsyrande andlig egenskap, som i dag kännetecknar AA:s liv överallt. Stärkta av anonymitetsandan försöker vi ge upp vår naturliga önskan att skapa en personlig profil som AA-medlem, både bland våra alkoholistvänner och inför andra. Vi är säkra på att ödmjukhet, uttryckt genom anonymitet, är den bästa säkerhet som Anonyma Alkoholister någonsin kan ha. Vår medvetenhet om anonymitetens djupa innebörd har vuxit på ett hjärtevärmande och underbart sätt.

Sid. 143. Vad det är som vi alltid måste offra, beskrivs på ett mycket vackert sätt genom ett samtal, som jag hade med en viss dam från Texas. Hennes frestelse var enorm, eftersom hon var i underhållnings branschen och var en mycket uppskattad artist. Det här berättade hon för mig: "Jag sjunger bara på de bästa krogarna, och det har jag gjort i femton år. Inom ett år efter det att jag gick med i AA, gick jag ner fem kilo i vikt, blev av med ringar under ögonen och började se ut som en människa. Min manager kunde inte förstå vad som hänt, men till slut talade jag om det för honom. Han sa genast: 'Varför berättar du inte det här öppet? Det kunde ju ge både dig och AA en fantastiskt fin publicitet.'"

"Jovisst skulle det göra det, åtminstone ett tag. Det har andra människor visat. Men jag är inte intresserad. Anonyma Alkoholister har en anonymitetsprincip, som innebär att man inte tillåter några kändisar som går ut offentligt. Vi vet, att AA inte kan drivas som ett företag i underhållningsbranschen, även om det skulle ge många fördelar på kort sikt. AA har räddat mitt liv och min karriär. Därför är AA:s fortsatta existens och välgång viktigare för mig än den publicitet jag skulle kunna få som medlem i AA". Sedan tillade hon lite drömmande: "Vet du vad, Bill, ofta ser jag fyllon i publiken och funderar över hur jag skulle kunna hjälpa dem. Om jag bara kunde berätta för dem från scenen, att jag är med i AA. Men det skulle ju bara vara något tillfälligt, eller hur? I det långa loppet, skulle vi gå under om alla gjorde på det sättet." Jag tittade på damen från Texas och var glad, innerligt glad.

Eftersom jag själv alltid har haft starka tendenser att vara prestigefylld, att sträva efter makt och välstånd, har alla AA:s Traditioner drabbat mig med full kraft.

Med så gott som alla Traditioner hände samma sak. Först lydde jag, eftersom jag var tvungen till det. Om jag inte hade gjort det, hade jag mist min ställning inom AA. Efter ett tag började jag lyda, eftersom jag insåg att Traditionerna var förnuftiga och riktiga. Medan jag anpassade mig för att det var rätt att göra det, gjorde jag fortfarande motstånd inom mig. Detta gällde i särskilt hög utsträckning för anonymiteten. I dag hoppas jag, att jag har kommit in i en period i mitt AA-liv, när jag kan lyda för att jag verkligen *vill* lyda, för att jag verkligen vill ha Traditionerna för egen del, såväl som för AA som helhet. Därför är var och en av de Tolv Traditionerna ett uttryck för den sanering som var och en av oss måste genomföra, som det offer vi alla måste göra för att kunna leva och arbeta tillsammans.

Dr Bob var en mycket mer ödmjuk person än jag. På sätt och vis var han en naturligt andlig person, som inte hade särskilt svårt att hantera anonymiteten. Han kunde inte förstå varför vissa människor ville ha så mycket publicitet. Åren före hans död utgjorde han ett exempel på respekt för anonymiteten för mig, och han hjälpte mig att själv behålla locket på. Jag tänker särskilt på ett tillfälle som påverkat mig starkt, en händelse som alla AA-medlemmar borde känna till.

När det stod klart att Dr Bob var döende, föreslog några av hans vänner, att det borde upprättas ett lämpligt monument eller ett mausoleum till hans och hustrun Annes ära. Något som passade en grundare och hans maka. Detta var en naturlig och rörande gest. Kommittén gick så långt att man visade honom en skiss av det föreslagna byggnadsverket. När han berättade om detta för mig, log Dr Bob brett och sa: "Gud välsigne dem. De menar så väl. Men för Guds skull Bill, vi måste se till, att du och jag blir begravda precis som vilken vanlig människa som helst." Ett år efter det att han gått bort, besökte jag Akrons kyrkogård, där han och makan Anne ligger begravda. Den enkla gravstenen berättar inte med ett ord om Anonyma Alkoholister.

Sid. 297. Som aldrig förr håller kampen efter makt, inflytande och rikedom på att slita vår civilisation i stycken- människa mot människa, familj mot familj, grupp mot grupp och nation mot nation. Nästan alla som varit inblandade i denna våldsamma konkurrens säger att deras mål är fred och rättvisa för dem själva, deras grannar och deras nationer.

- Ge oss makt och vi skall få rättvisa. Ge oss anseende och vi skall föregå med gott exempel. Ge oss pengar och vi skall få bekvämlighet och lycka, säger de. Människor i hela världen tror fullt och fast på detta och betar sig därefter. Under denna våldsamma torrffylla förefaller det som om samhället raglar nedför en återvändsgränd. stoppskylten har en tydlig text. Det står "Katastrof." Vad har detta att göra med anonymitet, och Anonyma Alkoholister? Vi inom AA borde veta. Nästan alla av oss har gjort resan utefter en identiskt likadan återvändsgränd. Styrkta av alkohol och självträffadighet har många av oss följt fantomerna självgodhet och pengar, givande av oss själva som inte hade en prislapp på sig, ända fram till stoppskylten. Då kom AA. Vi gjorde en helomvändning och fann att vi var på en ny motorväg där vägvisarna samlade ord som makt anseende och rikedom. På de nya skyltarna stod: "Detta är vägen till förstånd och sinnesro. Priset är uppoffring."

I vår bok Tolv Steg och Tolv Traditioner står det att "anonymitet är det starkaste skydd vår sammanslutning kan ha". Vidare står det: "anonymitetens andliga innehåll är uppoffring".

Sid. 298. Låt oss titta på AA:s tjugo år av erfarenhet. I början offrade vi alkoholen. Vi var tvungna till det annars hade den tagit livet av oss. Men vi kunde inte bli av med alkoholen om vi inte offrade andra saker också. Makt och falska drömmar fick också stryka på foten. Vi fick kasta självträffadigande, självömkan och vrede genom fönstret också. Vi fick sluta med den vansinniga tävlingen i personlig prestige och stora bankkonton. Vi var tvungna att ta personligt ansvar för vårt sorgliga tillstånd och sluta att skylla andra för den. Var det ett offer? Ja det var det. För att få tillräckligt med ödmjukhet och självrespekt för att behålla livet var vi tvungna att offra det som varit våra käraste ägodelar- vår ambition och vår falska stolthet. Men inte ens det räckte. Vi var tvungna att offra mer. Andra människor måste få nytta av det också. Därför började vi med lite Tolfstestegsarbete. Vi började föra AA:s budskap vidare. Vi offrade tid, kraft och våra egna pengar för att göra det. Vi kunde inte behålla vad vi fått om vi inte gav bort det.

När den första AA-gruppen började att ta form lärde vi oss snart mycket mer om detta. Vi fann att var och en av oss var tvungen att villigt offra för själva gruppen, offra för det gemensamma bästa. Gruppen i sin tur fann att den måste ge upp många av sina rättigheter för att skydda och värna om varje medlem, och för AA i stort. Dessa offer måste göras annars

skulle inte AA kunna existera i fortsättningen. Ur dessa erfarenheter och insikter började Anonyma Alkoholisters Tolv Traditioner att ta form och substans. Gradvis såg vi att AA:s enighet, effektivitet ja till och med AA:s överlevnad alltid skulle bero på vår fortsatta villighet att ge upp våra personliga ambitioner och önskemål för det gemensamnas säkerhet och välgång. På samma sätt som offer innebar överlevnad för den enskilde innebar det enighet och överlevnad för gruppen och för AA:s hela gemenskap.

Vad har nu anonymitet att göra med detta? Vad är förresten anonymitet? Varför tror vi att den är det viktigaste enskilda skyddet som AA någonsin kan få? Varför är den, den viktigaste symbolen för personlig uppoffring, den andliga nyckeln till alla våra Traditioner och hela vårt sätt att leva? Jag hoppas starkt att följande fragment ur AA:s historia kommer att ge de svar vi alla söker.

För många år sedan blev en berömd idrottsman nykter genom AA. Eftersom hans comeback var så uppmärksam fick han enormt personligt beröm i pressen och Anonyma Alkoholister fick också mycket av äran. Hans fullständiga namn och bild, som medlem i AA, kunde ses av miljoner av hans beundrare. På kort sikt hade vi mycket nytta av detta eftersom alkoholister strömmade till. Vi tyckte detta var mycket bra. Jag var särskilt nöjd över situationen eftersom det gav mig idéer. Snart var jag också på gång och delade glatt ut bilder och gav personliga intervjuer. Till min förtjusning kunde jag konstatera att jag hamnade på första sidan precis som han gjorde. Dessutom kunde inte han vidmakthålla massmedias intresse som jag kunde. Det enda jag behövde göra var att resa omkring och prata. De lokala AA-grupperna och tidningarna gjorde resten. Jag blev förstummad då jag nyligen tittade på dessa gamla tidningsartiklar. Under två eller tre år tror jag att jag var den främste när det gällde att bryta mot AA:s krav på anonymitet. Därför kan jag verkligen inte klandra någon inom AA som ställt sig i strålkastarljuset efter detta. Jag har själv visat vägen för många år sedan. Vid den tiden föreföll detta var rätt sak att göra. Det kändes rätt och jag gav mig in i det med hull och hår. Vilken kick det gav mig när jag såg uppslagen i tidningen om "Mäklaren Bill" med bild och fullständigt namn, killen som räddade tusentals fyllon! Sedan började det komma lite mörka moln på den blå himlen. Mumlanden hördes från skeptiker inom AA. Det kändes. Hur kunde de anklaga mig när jag gjorde så mycket gott? Anonymitet var kanske bra för den vanlige AA-medlemmen men man borde göra undantag för grundarna. Allmänheten hade verkligen rätt att få veta vilka vi var. Verkligt makthungriga AA-medlemmar (prestigesugna personer som jag) var inte sena att följa efter. De skulle vara undantag också. På detta sätt hastade vi nedför återvändsgränden.

Nästa utveckling när det gällde brott mot anonymiteten verkade ännu mer lockande. En av mina nära AA-vänner ville satsa på information om alkohol. Min vän var en förstklassig talare och skribent. Kunde hon berätta för allmänheten att hon var medlem i AA? Visst, varför inte? Genom att namnet Anonyma Alkoholister förekom skulle vi få bra publicitet inom ett så bra område som utbildning i alkoholfrågor också. Jag tyckte det var en utom ordentligt bra ide och gav mina välsignelser.

AA höll redan på att bli ett berömt och värdefullt begrepp. Med stöd av vårt namn och hennes egen stora förmåga gav det hela omedelbart resultat. På nolltid fanns hennes bild och fullständiga namn tillsammans med en redogörelse för de utmärkta resultat hennes utbildningsprojekt åstadkommit i nästan alla större tidningar i Nordamerika. Allmänhetens förståelse för alkoholism ökade, alkoholists stigma blev mindre, och AA fick nya medlemmar. Det kunde väl inte vara något fel med det? Men det var det. För att uppnå kortsiktiga framgångar tog vi risken att i framtiden råka ut för stora oöverskådliga problem. **Sid. 304.** Men vår anonymitetsfördämning fortsatte att läcka. AA-medlemmar började att föra in oss i politiken. Sedan kom komplikationer med pengar och bruten anonymitet. Många bidragsgivare blev förvirrade. Några trodde att AA verkade för utbildning. Andra trodde att

det var AA självt som ville ha pengar, vilket det absolut inte var och inte heller ville. Alltså användes AA:s namn för att samla in pengar samtidigt som vi försökte berätta för folk att AA inte ville ha pengar från utomstående. Det som hänt satte i gång alla typer av penninginsamlingar bland allmänheten av AA-medlemmar - pengar för att starta torkar, tolfstestegsprojekt, AA-pensionat, klubbar och liknande - ofta med hjälp av brott mot anonymiteten.

Gamla arkiv i AA:s högkvarter visar många exempel på hur anonymiteten har brutits vid olika tillfällen. De visar att det finns inga i hela världen som kan rationalisera som alkoholister, och genom den förmågan tillsammans med ursäkten att det görs för AA:s bästa och genom att bryta anonymiteten kan vi återfå vår gamla katastrofala strävan efter personlig makt och prestige, allmänt erkännande och pengar - samma oersonliga behov som när de inte blev tillfredsställda tidigare fick oss att dricka, samma krafter som idag sliter jorden i bitar. Dessa exempel visar dessutom helt klart att om tillräckligt många medlemmar gör spektakulära brott mot anonymiteten kan de en dag dra sig själva och hela vår samman slutning ned i den katastrofala återvändsgränden. Därför är vi säkra på att om sådana krafter får greppet över vår Gemenskap kommer vi också att gå under, på samma sätt som många andra mänskliga sammanslutningar har gått under i mänsklighetens historia. Låt oss inte tro att vi tillfrisknande alkoholister är så mycket bättre och starkare än andra människor, eller därför att det inte hänt AA något på tjugo år kan det aldrig hända något heller. Dessa hårda lektioner har gjort oss fullständigt villiga att undergå alla nödvändiga personliga uppoffringar som är nödvändiga för bevarandet av vår värdefulla Gemenskap.

Sid. 306. Detta är anledningen till att vi anser att anonymitet mot allmänheten är den viktigaste beskyddaren mot oss själva, väktaren av våra Traditioner, och den största symbol för självuppoffring som vi känner till.

Naturligtvis behöver inga AA-medlemmar iaktta anonymitet mot sin familj, vänner eller grannar. Att bryta den i sådana sammanhang är normalt både rätt och bra. Inte heller är det någon fara när vi talar inför AA-gruppmöten eller vid öppna AA-möten, under förutsättning att tidningsartikeln endast innehåller förnamnet.

Men i kontakter med allmänheten - press, radio, film, television, böcker och liknande - är hela namnet eller bilder inget för oss. Här måste locket läggas på och hållas på plats

Jag säger detta eftersom jag vet vilken frestelse pengar och berömmelse verkligen är. Jag kan säga detta eftersom jag själv en gång var en som bröt anonymiteten. Jag tackar Gud att då för många år sedan erfarenhetens röst och mina kloka vänners övertalning förde mig bort från den farliga stig som jag kanske hade lett hela vår gemenskap in på. Jag har därför lärt att vad som först kan verka vara bra på kort sikt ofta kan vara en dödlig fiende till det som är bra på lång sikt. När det gäller AA:s överlevnad är det bara det bästa som är bra nog.

Vi vill behålla 100 % anonymitet av en annan mycket god anledning som ofta förbises. I stället för att ge mer publicitet kan upprepade brott mot anonymiteten i själviska syften allvarligt skada den underbara relation vi nu åtnjuter med både massmedia och allmänhet. Det kan sluta med dåliga massmediakontakter och mycket litet förtroende hos allmänheten.

Under många år har nyhetskanaler över hela världen överhöljt AA med en aldrig sinande ström av entusiastisk publicitet. Aldrig tidigare har nyhetskanaler och människor som arbetar med PR hört talas om en sammanslutning som vägrar att göra personlig reklam för sina ledare eller medlemmar. För dem har detta märkliga och uppfriskande drag alltid varit ett säkert bevis på att AA är juste. Att ingen tjänar på det. Detta är, säger de, den viktigaste anledningen till den stora välvilja de visar. Detta är anledningen till att de år ut och år in fortsätter att sprida AA:s budskap om tillfrisknande över hela världen.